

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 K 429646 25 K 2
Tuzla, 21.11.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !

Općinski sud u Tuzli, sudija Asmira Bešić Čajić, uz sudjelovanje zapisničara Almira Terzić, u krivičnom postupku protiv optuženog E. S. zbog krivično djelo -Nasilničko ponašanje iz člana 362. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, tužilac Mensur Mujarić broj T03 0 KT 0095234 21 2 od 04.08.2022. godine, koja je potvrđena dana 01.09.2022. godine, nakon održanog glavnog pretresa dana 17.11.2025. godine, u prisustvu tužioca Mensura Mujarić, branioca optuženog Ivo Antić, advokat po službenoj dužnosti i optuženog lično, donio je dana 21.11.2025. godine u prisustvu branioca, a u odsustvu uredno obaviještenih stranaka sljedeću

P R E S U D U

Optuženi:

E. S., sin N. i majke Z. dj. M., rođen ... godine u T., nastnjen u T., ul. ..., pismen, po zanimanju vozač i kuhar, nezaposlen, neoženjen, vojsku nije služio, ne vodi se u vojnoj evidenciji, srednjeg imovnog stanja, Bošnjak, državljanin BIH, JMB: ..., do sada osuđivan i to: ...

K r i v j e

Što je:

Dana 12.02.2021. godine oko 17,30 sati u Tuzli, u ul. ..., ispred i u unutrašnjosti stana vlasništvo K. S., gdje je stigao u putničkom motornom vozilu marke "Peugeot 206" NN registarskih oznaka, skupa sa J. B., gdje su se u tom momentu ispred ulaznih vrata stana nalazili Č. A. i K.T., koji su, ugledavši ih, T. pobjegao u nepoznatom pravcu, dok je A. ušao u stan, a za njim je u stan odmah ušao S. E. koji je, iako svjestan da zlostavljanjem i nasiljem prema drugom, izazivanjem tuče i naročito drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava građanski mir drugome, što je i htio, bez ikakvog razloga i povoda A. uhvatio rukama te ga, trgajući mu pri tome odjeću ugurao u kupatilo, a zatim uzeo ogledalo na zidu kojim ga je udario po glavi, nakon čega je iz zida izvalio vodokotlić te istim više puta A. udario u glavu, a nakon toga nastavljajući ga udarati i rukama i nogama po cijelom tijelu, da bi mu potom istisnuo pastu za zube u oči, nakon čega je izašao iz stana i udaljio se u nepoznatom pravcu, a prilikom čega je Č. A. ugrozio njegov građanski mir

Dakle, zlostavljanjem i nasiljem prema drugom, izazivanjem tuče i naročito drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio građanski mir drugome,

Čime je počinio krivično djelo – Nasilničko ponašanje iz člana 362. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Pa ga sud primjenom navedenih zakonskih odredbi te uz primjenu odredbi člana 42. 43. i 49. stav 1. i 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, osuđuje na

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 5 (PET) MJESECI

Na osnovu odredbe člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi se oslobađa obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona je optužnicom broj T03 0 KT 0095234 21 2 od 04.08.2022. godine, koja je potvrđena od strane ovog suda dana 01.09.2022.godine, optužilo S. E. zbog krivičnog djela -Nasilničko ponašanje iz člana 362. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Presudom Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 429646 22 K od 18.10.2023. godine optuženi je oslobođen optužbe da je počinio krivično djelo, a koja presuda je ukinuta Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 0 K 429646 24 KŽ od 25.07.2025. godine, a nakon što je žalba Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona djelimično uvažena i predmet je vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku tužilac je istakao da ostaje kod predhodnog datog završnog izlaganja da tužilaštvo smatra da je dokazima provedenim u toku postupka dokazano da je optuženi u vrijeme, mjestu i na način kako je opisano u optužnici počinio krivično djelo, koje mu se stavlja na teret. Ističe da su iskazi svjedoka dati u istrazi jasno i decidno opisali predmetni događaj, a da je njihovo mijenjanje iskaza na glavnom pretresu, a što su u konačnici potvrdila i službena lica koja su od njih u istrazi uzimali iskaze, bili jedino i isključivo usmjereni na pogodovanje optuženog nakon što se desio konkretni događaj, te moli sud da izjave koje su eventualno oprečne cijeni na način, koji je u skladu sa utvrđenjem pravilnog i potpunog činjeničnog stanja. Predlaže da sud optuženog oglasi krivim, te mu izrekne krivično pravnu sankciju shodno odredbama zakona. Završno izlaganje dopunjuje navodima istaknuti u žalbi sa napomenom da sud također obrati pažnju i na date upute drugostepenog suda.

U ponovljenom postupku branilac je izjavio da iz Rješenja Kantonalnog suda u Tuzli proizilazi da se Kantonalni sud kao drugostepeni sud apsolutno nije bavio ključnim dokazima i analizom i dokazima iz spisa na koji način je takvim postupanjem već povrijeđeno pravo optuženog iz člana 6. EKLJP-a, a da je to tako ovom prilikom kroz završne riječi ukazuje na ključne dokaze, istaknute prigovore u toku postupka kao i relevantnu sudsku praksu koja je primjenjiva na konkretan slučaj. KTTK je u ovom krivičnom postupku podnijelo optužnicu broj T03 0 KT 0095234 21 2 od 04.08.2022. godine, a kojom optužnicom se optuženom S. E. stavlja na teret da je dana 12.02.2021. godine oko 17.30 sati, navodno iako svjestan da zlostavljanjem i nasiljem prema drugom, izazivanjem tuče i naročito drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir drugome, što je i htio, bez ikakvog povoda i razloga Č. A. uhvatio rukama te ga trgajući mu odjeću ugurao u kupatilo, a zatim uzeo ogledalo na zidu kojim ga je udario po glavi, nakon čega je iz zida izvadio vodokotlić te istim više puta A. udario u glavu, a nakon toga nastavljajući ga udarati rukama i nogama po cijelom tijelu, da bi mu potom istisnuo pastu za zube u oči, iz kojeg činjeničnog opisa prema stavu optužbe proizilazi da je optuženi počinio krivično djelo Nasilničko ponašanje iz člana 362. stav 1. KZ FBiH. Iz činjeničnog opisa inkriminacije proizilazi zaista jedan filmski scenarij u kojem optuženi kao osoba koja ima 120 kg mišićne mase, što je objektivno uočljivo i prostim pogledom prema istom, zaista ispoljio ogromnu količinu nasilja i to će posebno

apostrofirati iz činjeničnog opisa, na način što je: Navodno skinuo neko ogledalo sa zida i udario po glavi oštećenog, a što je pojednostavljeno znači, razbio ogledalo od glavu oštećenog, a koje razbijanje stakla od glavu je zasigurno ostavilo trajnije i vidljive posljedice u vidu povreda na glavi oštećenog Č. A., ali i tragove stakla koji nisu evidentirani uviđajem. Onda je optuženi prema činjeničnom opisu, navodno izvalio vodokotlić iz zida, a prema prosječnom znanju i logici, vodokotlić je spojen na vodovodnu instalaciju što je moralo prouzrokovati ozbiljnu poplavu koja nije vidljiva na uviđaju i fotodokumentaciji, ali evo i bez logike, onda je optuženi i tim vodokotlićem koji je težine od oko 5 kg bez vode u njemu, ponovo udario više puta u glavu oštećenog Č. A. i tu se nije zaustavio. Onda je optuženi nastavio svojim jakim i masivnim udarcima i nogama i rukama udarati oštećenog po cijelom tijelu, da bi na kraju, kada je već oštećeni morao biti u nesvijesti od količine zadobijenih udaraca, optuženi istisnuo u oči i pastu za zube, koja se također ne vidi na zapisniku o uviđaju i fotodokumentaciji. Cijeneći takvu količinu nasilja i udaraca, prosto je nelogično da je optuženi samo povrijedio građanski mir oštećenog i da nije uspio prouzrokovati povrede barem u vidu LTP, ali tu logiku ostavljaju kvalitetu dokaza koji je temeljio ovakvu optužnicu. Dokazi na kojima je KTTK u stepenu izvan svake razumne sumnje dokazivalo ovako tešku činjeničnu inkriminaciju iz optužbe su: Nikad čudniji zapisnik o uviđaju PU Tuzla broj 08-06/7-1-03.3-1141/21 DE od 12.02.2020. godine, a koji je sastavljen 2021. godine, a u kojem se umjesto konstatovanja i utvrđenja zatečenih činjenica i stanja na licu mjesta, te označavanjem pozicija i opisivanjem predmeta zatečenih na licu mjesta i označenih pozicija pa tek onda fotografisanjem, a koje fotografisanje čini samo propratnu radnju uviđaju, u ovom zapisniku o uviđaju nije konstatovano ništa što je policijski službenik zapazio svojim neposrednim opažanjem, iz koje činjenice proizilazi da je ovaj zapisnik o uviđaju sačinjen suprotno odredbi člana 106. ZKP FBiH temeljem kojeg propusta nije moguće cijeliti ni bilo kakvu fotodokumentaciju ukoliko u zapisniku o uviđaju nije opisano šta je to fotografisano i kojom pozicijom označeno, tako da bi bilo kakvo utvrđenje suda izvan zapisnika o uviđaju, a temeljem fotodokumentacije izašlo iz okvira samog zapisnika o uviđaju lica mjesta jer je fotografija propratni dokaz zapisnika o uviđaju u kojem nisu evidentirane nikakve povrede koje su neposredno zapažene od strane policijskih službenika. Dakle, ono što posebno izlazi iz svih okvira zakonskog postupanja, oglada se u činjenici da predmetni zapisnik o uviđaju konstatuje da fotografiše Č. A. i navodno „neke povrede na licu ispod oka“, za koju isti kaže da je nastala prilikom udarca, međutim, ta povreda nije vještačena niti je Č. A. označen kao predmet uviđaja, dok bilo kakve izjave svjedoka/oštećenog te opisivanje načina izvršenja krivičnog djela na zapisniku o uviđaju temeljem iskaza svjedoka koji svoje navode iznose na zapisniku o uviđaju iako prethodno nije poučen o svojim pravima i obavezama iz člana 95. do 105. ZKP FBiH, čine nezakonitim dio zapisnika o uviđaju na kojim navodima sud ne može temeljiti svoju odluku u smislu člana 11. stavak 2. ZKP FBiH, što je već odavno stav Vrhovnog suda FBiH koji je u nizu odluka Kantonalnog suda primijenjen na istim slučajevima. (vidjeti odluku Vrhovnog suda FBiH broj: 07 0 K 005471 11 KŽ od 15.02.2012. godine, koji stav je važeći). Dakle, iz prethodnog proizilazi i da u spisu optužbe ne postoji bilo kakva medicinska dokumentacija niti bilo kakvo vještačenje tjelesnih povreda oštećenog Č. A., kako bi otklonili nedoumicu o načinu i mehanizmu nastanka i starosti povreda koje su bez ikakvog zakonskog osnova fotografisane prilikom vršenja uviđaja u stanu vlasništvo K. S.. Međutim, ukoliko bi sud dao sebi za pravo da cijeni povrede koje su fotografisane prilikom vršenja uviđaja, onda moli sud i da odgovori, zašto se to nigdje ne spominje na zapisniku o uviđaju niti je vidljivo kroz fotodokumentaciju, gdje je voda ukoliko je optuženi zaista odvalio vodokotlić sa zida, gdje je ogledalo i tragovi stakla, gdje je famozni kaladont, koliko je povreda kod oštećenog stara i gdje su povrede nastale od više udaraca vodokotlićem, povrede nastale od razbijanja ogledala od glavu, te povrede od više udaraca nogama i rukama po cijelom tijelu i zašto nema tih povreda i

neka se sud umjesto vještaka izjasni, kako je moguće da tih povreda i predmeta nema, a od kojih činjenica zavisi vjerodostojnost i samog iskaza oštećenog na zapisniku o uviđaju u dijelu koji je označen kao „način izvršenja“ koji je iskaz uzet na zapisnik o uviđaju bez pouka ovome svjedoku, koji je objektivno imao pravo da laže, jer o posljedicama nije upozoren. Ovaj i ovakav zapisnik o uviđaju i fotodokumentacija su jedini materijalni dokazi optužbe. Dana 18.01.2023. godine, pred ovim sudom je saslušan svjedok optužbe B. J., koji je pred ovim sudom u odnosu na predmetni događaj izjavio, koje bitne dijelove ovom prilikom citira i izdvaja kao relevantne: Da li vam je i otkud poznat događaj koji se dogodio dana 12.02.2021. godine oko 17,30 sati u T. u ulici ... ispred, odnosno u unutrašnjosti stana vlasništvo K. S.? Znam da nismo ulazili, niko od nas, bili smo pored vozila, ja i S. E. Vozilo je marke Pežo, vlasništvo mog oca. Došli smo s tim vozilom, nikoga nismo sreli. Sjeli smo u auto i produžili dalje. Sad vam kažem, stali smo tu ali da sam koga vidjeo, nisam nikog vidio. Da li to znači da ovo nije tačno što sam vam maloprije pročitao? Tačno je da smo stali, ali je tačno i da ja nisam nikog drugog te prilike vidio. Da li ste izjavu koju sam vam prethodno prezentovao i za koju ste potvrdili vaše potpise na svim stranicama zapisnika dali pod kakvom prinudom? Nisam, ali izjavu prije potpisivanja nisam pročitao. Da li ste vi ili E. i u jednom momentu ušli u pomenutu zgradu? Nismo. Na upit branioca svjedok izjavi. Kada ste saslušavani u policiji, da li vam je iko saopštio na koji se datum odnosi ono što je policiju interesovalo? Mislim da nije. Obzirom da ste prema datumu iz iskaza iz istrage predmetni iskaz davali 18 dana poslije navodnog događaja koji se navodi u optužnici, da li to znači da ste vi možda pričali o potpuno drugom događaju koji se desio nekog drugog dana? Ne mogu da se sjetim datuma, a moguće je i da sam davao izjave o nekom drugom događaju, a ne od tog datuma. Obzirom na dio iskaza koji vam je prezentovan od strane tužioca u odnosu na poziv nakon događaja, da li je tačno i da li je uopšte moguće da ste vi u tom iskazu htjeli reći da ste pozivani od strane inspektora policije a ne od E.? Rekao sam da me inspektor zvao. Da li je tačno da u toj jednosmjernoj ulici ispred kuće K. S. na putu nije ni moguće parkirati auto? Nije. Optuženi pita svjedoka: Da li se može do S. kuće doći pješke ili sa autom? Ne može sa autom. Dana 15.02.2023. godine, pred ovim sudom je saslušan svjedok optužbe - oštećeni Č. A., koji je pred ovim sudom pod zakletvom u odnosu na predmetni događaj izjavio, koje bitne dijelove ovom prilikom citira i izdvaja kao relevantne: Da li vam je i ukoliko jest otkud poznat događaj koji se desio dana 12.02.2021 godine oko 17,30 sati u T., u ul. ... ispred i u unutrašnjosti stana vlasništvo K. S.? Jeste li bili tu, s kim i šta se dešavalo? Ne znam! Zašto ne znate? Zato što je prošlo već dvije godine. Na poseban upit tužioca jel znate uopšte o čemu se radi? Bio sam tu i ništa se nije desilo. Da li ste povodom ovog događaja koji se dogodio u navedeno vrijeme i navedenom mjestu davali kao svjedok izjavu u policiji? Ja mislim da jesam dao. Da li se sjećate koliko puta ste pozivani u policiju da dadnete izjavu povodom navedenog događaja? To se ne sjećam. Nakon prezentovanja iskaza iz istrage, svjedok je izjavio: Je li tačno ovo što ste izjavili u policiji povodom ovog događaja? Nije tačno, ja sam tada bio pod dejstvom alkohola i narkotičkih sredstava. Branilac pita svjedoka: Molim vas iz vašeg današnjeg iskaza proizilazi da ste vi osoba koja konzumira alkohol i opojne droge? Jeste, alkohol i neke opojne droge. Tačno je da prilikom oba saslušanja u policiji, ste bili pod uticajem alkohola i opojnih droga i da niste ni znali šta pričate, je li tačno? Da! Tačno je i da vas policija nije testirala ni na alkohol ni na opojne droge? Ne, nije me testirala. Dana 14.03.2023. godine, pred ovim sudom je saslušan svjedok optužbe K. S., koja je pred ovim sudom pod zakletvom u odnosu na predmetni događaj izjavila, koje bitne dijelove ovom prilikom citira i izdvaja kao relevantne: Da li vam je i ako jeste otkud poznat događaj koji se dogodio 12.02.2021 godinena adresi na kojoj vi stanujete? Jeste. Šta nam možete ispričati o tom događaju. Ništa značajno, ja sam bila kod prijateljice i Č. A. me nazvao telefonom i rekao da je imao konflikt sa E. Ja sam došla kući da vidim i ništa rekao mi je da ga je

ošamario i to je to. Mada ja to nisam vidjela. Da li ste primijetili kada ste došli kući, kakva oštećenja u unutrašnjosti stana? Samo da je kupatilo, vodokotlić razbijen, ali ja nisam vidjela ko je to uradio. Je li vam A. ispričao šta se je desilo? Rekao mi je da su se posvađali i rekao je da ga je E. ošamario. (ako je svađa nema nemotiviranosti !!). Da li je neko i ako jeste ko pozvao policiju poslije tog događaja? Ne znam, stvarno ne znam, ja nisam bila prisutna. Branilac pita svjedoka, svjedok izjavi: Iz vašeg današnjeg iskaza proizilazi da je vama Č. rekao da ga je E. udario šamarom i vama nije govorio da ga je E. udario vodokotlićem ili nečim drugim? Ne nije! Kada ste došli kući, vi niste primijetili da je neko skidao bilo kakvo ogledalo sa zida? Nisam, ja nisam ni imala ogledalo. Kada je u pitanju vodokotlić, vi ne znate ko je odvalio taj vodokotlić? Ja ne znam. Jeste li vi na Č. primijetili bilo kakve ozljede? Nisam! Dana 14.03.2023. godine, pred ovim sudom je saslušan svjedok optužbe K. T., koji je pred ovim sudom pod zakletvom u odnosu na predmetni događaj izjavio, koje bitne dijelove ovom prilikom citiram i izdvajam kao relevantne: Da li vam je i ako jeste otkud poznat događaj koji se dogodio dana 12.02.2021 godine u porodičnoj kući vlasništvo vaše majke? Taj dan smo ja i on trebali da dođemo kod mene da ja uzmem neke stvari koje su mi bile potrebne, međutim vidio sam tog B. J. i rekao sam A. ti ako hoćeš idi tamo, ja neću da ne bi došlo do nekog konflikta između mene i njega i on je otišao, dao sam mu ključ, a ja sam bio u mojoj avliji, a on je tamo otišao. Da li je još neko bio s J.? Ne. Da li imate saznanja šta se desilo s A. nakon što ste vi otišli? On mi je rekao da je tu u blizini imao obračun s nekim. Da li ste povodom ovog događaja kao svjedok davali izjavu u policiji? Nisam! Ja znam samo kako mi je ispričao, ja nisam vidio. Vidio sam samo da je bio B., a E. nisam vidio. Branilac pita svjedoka, svjedok izjavi: Iz ovog vašeg današnjeg iskaza proizilazi da je vama Č. rekao da je imao problem i da ga je tada napao J. B. ako sam ja mogao shvatiti? Tako je i meni nešto pričao. Vi ste rekli da u toj kući vi i majka niste živjeli, koja se nalazi na ovoj adresi? Nismo! Možemo li se složiti da ta kuća i nije baš bila uslovna za normalno življenje? Tada nije bila. Možemo li se složiti da je kupatilo u toj kući i ranije bilo devastirano? Možemo! Unatoč protivljenju odbrane i prigovorima istaknutim na zapisniku od 14.03.2023. godine, sud je tužiteljstvu dopustio i izvođenje dodatnih dokaza optužbe u vidu saslušanja službenika policije, a koji prijedlog je odobren od strane ovoga suda iako svjedoci nisu svjedočili da su imali bilo kakve pritiske i uticaje od strane službenika policije. Dana 12.04.2023. godine, na prijedlog KTTK pristupili su svjedoci S. M., koja je potvrdila da su na zapisniku o saslušanja svjedoka J. B. njeni potpisi. Dana 12.04.2023. godine, na prijedlog KTTK pristupili je i svjedok D. E., koji je potvrdio da su na zapisniku o saslušanju svjedoka J. B. njegovi potpisi i da ga je poučio o posljedicama davanja lažnog iskaza. Pa je za govornicu pristupio i svjedok J. B. koji je istovremeno suočen sa dva svjedoka policijska službenika kojom prilikom je rekao da svjedokinju S. M. prvi put u životu vidi, pa je svjedok J. B. potvrdio da mu niko nije saopštio na koji se datum odnosi ono što je policiju interesovalo. Međutim, ono što je bitno spomenuti prilikom ovakvog suočenja dva policijska službenika kao svjedoka i svjedoka J. B., ogleda se u činjenici da su istovremeno sva tri svjedoka bila u sudnici i svjedoci sa saslušavani u prisustvu drugih svjedoka (suprotno članu 99. stavak 1. ZKP FBiH), ali je i suprotno članu 100. stavak 9. ZKP FBiH, jer je predmetnom odredbom propisano da se istovremeno mogu suočiti samo dva svjedoka, a koja odredba istaknute prigovore odbrane čini potpuno osnovanim ali bez obzira na tu povredu, postavlja se pitanje, šta je KTTK dokazivalo i koje činjenice su riješene takvim suočenjem, jer odbrana je uporno ukazivala da nije poznato niti u odnosu na koje okolnosti se svjedoci suočavaju zbog čega nije mogla ni pripremati odbranu za takvo suočenje, ali bez obzira i na to, šta mogli su zaključiti, da su svjedoci lagali i na glavnom pretresu i u istrazi, jer objektivni zaključak postoji samo za takvo utvrđenje. Nisu došli do suštinskog odgovora na pitanje, koji je iskaz lažan i šta se stvarno dešavalo, bez čega sud ne može donijeti bilo kakvu odluku o krivici ovoga optuženika. Na istom glavnom pretresu

Sud konstatuje da je tužilac u spis uložio navedeni zapisnik, te se pozivaju svjedoci A. Č. i K.T., te svjedok H. A., dakle, opet istovremeno tri svjedoka se suočavaju suprotno odredbi člana 100. stav 9. ZKP FBiH, ali bez obzira na tu povredu, policijski službenici su opet uvidom u zapisnike potvrdili da su njihovi potpisi na zapisniku i da su poučili svjedoka o pravima, što niko nije ni osporavao, nego je bio upitan sadržaj iskaza koji niko nije ni spominjao. Branilac je istakao prigovor daljem i ovakvom načinu ispitivanja svjedoka, obzirom da imenovani svjedoci su cijelo vrijeme prisutni prilikom ispitivanja prethodnog svjedoka u sudu, na koji način dakle je postupljeno suprotno odredbama ZKP-a, te da su već u ovom momentu svi svjedoci koji se planiraju taj dan saslušati upoznati i s a pitanjima i sa odgovorima prethodnih svjedoka, koji su davali iskaz na iste okolnosti, a koji prigovor odbrane je odbijen, nakon čega i branilac pita svjedoke: Rekli ste da ste svjedoku Č. A. na zapisniku prezentovali na okolnosti kojeg događaja se sasluša, je li tako? Da!U kojem dijelu zapisnika vi to prezentujete svjedoku? Svjedok D. E.izjavi: Na početku saslušanja, to je praksa koju primjenjujemo kako znam za sebe. Svjedok H. izjavi: Jest, tako je. Obzirom da je tužiteljstvo predočavalo iskaze iz istrage o saslušanju svjedoka Č. A., te cijeneći odgovore policijskih službenika, evo ja ću istima prezentovati zapisnik o saslušanju svjedoka Č. A. od 19.02.2021 godine, koji je tužitelj prezentovao, sa pitanjem da svjedoci pred ovim sudom pročitaju na koje okolnosti su pozvali svjedoka. Svjedok D. E. izjavi: Na okolnosti saslušanja svjedoka oštećenog Č. A. iz T. Na upit branioca je li tu piše na koje okolnosti'. Svjedok izjavi: Tu ne piše, ali piše u izjavi. Da li ste vi svjedoka Č. A. pitali prije uzimanja iskaza da li je konzumirao i da li je pod uticajem bilo kakvih opojnih droga? Svjedok D. E. izjavi: Nisam ga pitao, jer nije odavao znakove, jer ne bi ga takvog primio u sužbene prostorije. Svjedok A. H. izjavi: Tačno je tako kako je kolega rekao.Dakle, pored činjenice što dva svjedoka istovremeno odgovaraju na upit branioca iako nije riječ o suočenju sa braniocem, svjedoci potvrđuju da je svjedok Č. A.pred sudom ipak govorio istinu, jer zapisnik o saslušanju tog svjedoka potvrđuje da svjedok Č. A. kao ni svjedok J. B., niti su upoznati na koje okolnosti daju izjavu niti je iko svjedoka Č.A.uopšte i pitao da li je pod dejstvom psihoaktivnih supstanci, ali evo i da se sve te činjenice zanemare, na koji način ovi svjedoci optužbe kao policijski službenici uopšte pomažu utvrđenju ključne činjenice, koji je iskaz lažan?? Dana 29.06.2023. godine, branilac je pitao i svjedoka K. T. Da li je tačno, da vama policijski službenici uopšte nisu ni saopštili na koje okolnosti ste pozvani da svjedočite, je li tačno? Nisu! Da li ste vi naknadno i od koga saznali da je Č. A.čitav događaj izmislio? Nisam naknadno saznao, a nisam ni bio siguran da je istinito izjavio to što mi je A. ispričao.Tačno je da Č.A. dana 12.02.2021. godine, nakon navodnog događaja nije imao bilo kakve povrede na sebi? Nisam primjećivao._ Da li je tačno da vi prilikom davanja iskaza niste imali priliku da vam neko pročita i da čujete svoj iskaz što ste dali? Prije nego što sam potpisao niko mi nije pročitao zapisnik o mom saslušanju. Branilac je istakao prigovor na zapisnik o saslušanju svjedoka K. T. od 19.02.2021. godine, iz razloga što na zapisniku nije navedeno na koje se okolnosti svjedok sasluša, a svjedoci policijski službenici su potvrdili da je to obaveza, na predmetnom zapisniku je naznačeno da je saslušanje započeto dana 19.02.2021. godine u 12,00 sati, a završeno dana 10.02.2021. godine, u 11,30 sati, dakle prije i samog događaja, također i ističe da u skladu sa odredbom čl. 168. ZKP FBiH i svaka stranica nije potpisana od strane imenovanog svjedoka, a što u konačnici čini i dodatni prigovor vjerodostojnosti predmetnog zapisnika. Dana 20.07.2023. godine saslušan je i kao svjedok optuženi S. E. koji je u svom iskazu pred sudom izjavio da se događaj nije desio kako optužnica navodi, a što je u konačnici izjavio i na zapisniku o saslušanju osumnjičenog dana 27.02.2021. godine, koji mu je predočen i uložen u spis suda. Kakva je bila kvaliteta i zakonitost rada policijskih službenika prilikom provođenja istrage, dovoljno svjedoči i ovaj zapisnik o saslušanju osumnjičenog iz kojeg proizilazi da ovome osumnjičenom prije saslušanja, a smislu člana 6. stavak 1. ZKP FBiH uopšte nije obaviješten o djelu

za koje se tereti i osnovama sumnje protiv njega u smislu člana 92. stavak 2. ZKP FBiH, a što dovoljnim ukazuje i na istinitost iskaza svjedoka koji su dali svoje iskaze i pod zakletvom, pred ovim sudom, jer kada su policijski službenici mogli saslušati osumnjičenog bez da su mu u smislu člana 6. stavak 1. u vezi sa članom 92. stavak 2. ZKP FBiH saopćili za koje se krivično djelo tereti i osnove sumnje protiv njega kao temeljnu Ustavnu i zakonsku obavezu, onda nije ni čudo da su nezakonito postupali i sa svjedocima koji su o tome svjedočili pred ovim sudom i što je vidljivo i iz njihovih zapisnika. U konačnici, šta su mogli uopšte utvrditi iz izvedenih dokaza pred sudom te na koji način je uopšte sudu moguće utvrđivati krivicu u stepenu izvan svake razumne sumnje temeljem izjave oštećenog da se događaj nije desio, temeljem izjave posrednih svjedoka kojima je oštećeni pričao šta se desilo ili temeljem povreda za kojih ne postoji medicinska dokumentacija i nalaz i mišljenje stručne osobe. Naš krivični zakon obavezuje tužitelja da dokazuje činjenice koje je naveo u činjeničnoj inkriminaciji optužbe u stepenu izvan svake razumne sumnje. Ova odbrana pred ovim sudom nije čula od bilo koga da je ovaj optuženi počinio bilo kakvo krivično djelo. Pretpostavka nevinosti vezana za zabranu suda da odluke u krivičnim postupcima donosi uslijed zabranjenih subjektivnih predubjeđenja o krivici bilo kojeg optuženika kao i da je temeljem člana 6. EKLJP, te člana 3. ZKP RS, teret dokazivanja na tužitelju koji je stranka u postupku, te da je pretpostavka nevinosti povrijeđena u svim slučajevima u kojima je teret dokazivanja prebačen sa tužiteljstva na odbranu. (odluka Europskog suda u predmetu Telfner protiv Austrije stavak 15.) Samu nemogućnost preuzimanja tereta dokazivanja je potrebno posebno cijeniti u situaciji kada se optuženi nalazi u pritvoru i kada su njegove mogućnosti pribavljanja dokaza na takav način potpuno onemogućene, a koja okolnost se u konkretnom slučaju potpuno zanemaruje na strani optuženog. Upravo iz svih navedenih razlog ZKP FBiH je izvodeći načelo iz člana 6. EKLJP u članu 3. stavak 2. ZKP RS propisao kao načelo i institut „in dubio pro reo“, kojim je propisano da se svaka sumnja ima cijeniti na način koji je povoljniji za optuženog, što predstavlja poseban izraz pretpostavke nevinosti (Europski sud je takve smjernice dao u odlukama Barbera, Meseguer i Jabardo protiv Španjolske u stavku 77.). Pitanja sa stajališta tog načela in dubio pro reo, se obavezno otvara u situaciji ako odluke domaćih sudova kojima je osoba proglašana krivom nisu dostatno obrazložene (Ajdarić protiv Hrvatske stavak 51.) ili ako je optuženom nametnut neostvariv teret dokazivanja tako da njegova odbrana nema ni najmanje izgleda za uspjeh (Topić protiv Hrvatske stavak 45.). U presudi Europskog suda u predmetu Ajdarić protiv Hrvatske, broj aplikacije 20883/9 od 13.12.2011. godine, Sud nalazi da u ovom predmetu odluke do kojih su došli domaći sudovi nisu bile odgovarajuće obrazložene. Stoga, očigledna nepodudarnost u iskazima svjedoka, kao i medicinsko stanje S. Š. nisu bili uopšte ili dovoljno rješavani. U takvim se okolnostima može reći da odluke domaćih sudova nisu poštovale osnovni zahtjev krivičnog pravosuđa (da tužilac mora van razumne dileme dokazati optužbu), te nisu bile u skladu s jednim od osnovnih načela krivičnog prava, i to načelom in dubio pro reo. Ovom prilikom ukazujemo i na sadržaj samo jedne u nizu odluke Suda BiH, koji zaključak je uvršten u sudsku praksu biltena suda BiH za 2018. godinu i koji temelji jedino zakonito postupanje na sljedeći način: S obzirom da samo nesumnjivo utvrđene činjenice mogu biti pravno relevantne za oglašavanje krivnje nekog lica za krivično djelo i da kroz temeljna pravila i pravna načela u ZKP i Europskoj konvenciji nije prihvatljivo odlučivati o krivnji na štetu optuženog ako nema jasnih činjenica i dokaza protiv njega, što je u duhu pravnih načela presumptio innocentiae i in dubio pro reo, visoki su dokazni standardi, odnosno ispunjavanje zahtjeva u odnosu na najviši stepen vjerovatnosti postojanja bitnih činjenica za oglašavanjem optuženog krivcem, što je od suštinske važnosti za pravilno i zakonito presuđenje. Ukoliko bi prvostepeni sud prihvatio tvrdnju KTTK da su iskazi svjedoka izneseni pred ovim sudom lažni, iako baš KTTK takve činjenice objektivno nije ni utvrđivalo, takav zaključak bi bio u

kontradiktornosti sa nizom odluka viših sudskih instanci na području BiH, jer za takav zaključak je neophodno utvrditi koji od iskaza je suprotan onome što se stvarno događalo kao i da je taj svjedok morao biti optužen i subjektivno svjestan da govori neistinu i da je upravo to htio ili je barem na to pristao, dok je na strani KTTK, preciznije stranke koja tvrdi da je nečiji iskaz lažan, da takve navode i potvrdi izvođenjem dokaza. Obzirom da takvih dokaza u konkretnom slučaju nema niti je KTTK osim paušalnih i nezakonitih tvrdnji takve navode uopšte pokušalo dokazivati, diskreciona ocjena suda ne smije izlaziti izvan objektivnog značenja dokaza, jer bi to vodilo pravnoj anarhiji. Na prethodnu tvrdnju nesporno ukazuje odluka apelacionog odjeljenja Suda BiH broj S1 3 K 021322 17 Kžk od 11.05.2017. godine, koje odluke su htjeli mi to priznati ili ne, suštinski bazirane na odlukama i smjernicama Ustavnog suda BiH i Europskog suda za ljudska prava u Strazburu, a što nesporno ukazuje i odluka Ustavnog suda BiH AP 661/04 od 22.04.2005. godine objavljena u službenom glasniku BiH broj 44/05, koju odluku i smjernice pod tačkom 41. predmetne odluke u cijelosti citiram ovom prilikom jer su kao takve apsolutno primjenjive na konkretan slučaj: Ustavni sud smatra da ovakvo obrazloženje ne zadovoljava zahtjev brižljive i savjesne ocjene dokaza, budući da subjektivno ubjeđenje suda da je apelant počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret nije dovoljno, već mora postojati stvarna, na objektivnim činjenicama zasnovana i obrazložena istinitost zaključka suda. Redovni sudovi ne mogu samo reći da određenom svjedoku ne vjeruju samo zato što je njegov iskaz u suprotnosti sa iskazom nekog drugog svjedoka kojem vjeruju, niti je dovoljno da dokaze samo subjektivno kvalificiraju kao «uvjerljive, tačne i objektivne», odnosno kao «neuvjerljive, subjektivne i usmjerene na pomaganje optuženom». Ovakvo obrazloženje, prema mišljenju Ustavnog suda, ne zadovoljava ni obavezu poštivanja principa in dubio pro reo. Naime, iskazi grupe svjedoka odbrane mogu, logično i razumno, izazvati sumnju u vezi sa činjenicom je li apelant zaista kritične noći upravljao vozilom «Zastava 101» ili je tu večer proveo sa prijateljima, te je to pitanje trebalo do kraja razjasniti i ubjedljivo i logično obrazložiti. Tim prije što sud, tužilac i drugi organi imaju prema Zakonu obavezu utvrditi sve činjenice – kako one koje idu na teret, tako i one koje idu u korist optuženog. Zbog primjene principa in dubio pro reo, činjenice koje idu na teret optuženog moraju biti sa sigurnošću utvrđene, za razliku od činjenica koje idu u korist okrivljenog, a koje se uzimaju za utvrđene čak i onda kada su samo vjerovatne, tj. kada postoji sumnja u njihovo postojanje. Ustavni sud smatra da obrazloženje koje su dali i prvostepeni i drugostepeni sud nije dovoljno precizno i jasno, te da se iz tog obrazloženja ne vidi način na koji su sudovi primijenili princip in dubio pro reo u odnosu na apelanta kao optuženog. Takvo obrazloženje i izvedeni zaključak ne zadovoljava, prema mišljenju Ustavnog suda, zahtjeve ni Zakona niti člana 6. Evropske konvencije, već ostavlja utisak proizvoljnosti. Predmetne smjernice koje i prema datumu nastanka, objektivno egzistiraju već punih 15 godina, posljedica su zauzetih smjernica u odlukama Europskog suda za ljudska prava u Strazburu i to Brennan protiv Ujedinjenog kraljevstva od 16. Listopada 2001. godine, zahtjev broj 39846/98, gdje je pod tačkom 51. Sud utvrdio: Pravilo in dubio pro reo određuje da sud sumnju u pogledu činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili o kojima zavisi primjena neke odredbe, rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženika. Shodno ovom načelu, sud naglašava da će donijeti oslobađajuću presudu ne samo kada je dokazana nevinost optuženika, već i onda kada nije dokazana njegova krivnja izvan svake razumne sumnje. Dakle svaka sumnja u postojanje neke pravno relevantne činjenice mora se odraziti u korist optuženog. U tom smislu zakonodavac obavezuje sud da cijeni cjelokupnu dokaznu građu uz primjenu naprijed iznesenog načelnog temelja materijalnog i procesnog prava u smislu člana 6. EKLJP jer se navedeni princip usko veže za presumpciju nevinosti koja je zaštićena predmetnim članom 6. EKLJP koja ima Ustavnu supremaciju jer je u cijelosti integrisana u članu II/3 Ustava BiH. Prethodno zauzeti stav u odluci Suda BiH je direktna i obavezna

primjena smjernica u zaštiti garancija svakog optuženika koja je propisana članom 6. EKLJP, istaknutih u odluci Ajdarić protiv Hrvatske (točka 70.) te u odlukama i Ustavnih sudova u regionu od kojih izdvajamo i odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj : U-III-3360-2014. od 06.lipnja 2016. godine. Dodatno, a kao argument svih iznesenih navoda, ukazujemo na relevantnu sudsku praksu u predmetima Suda BiH tužilac protiv Stupar Miloša i tužilac protiv Vuković Ranko i Rajko, komentar zakona o krivičnom postupku Vijeća/savjeta Europe, Sarajevo, Sarajevo, 2005., str.50., Praksu Europskog suda za ljudska prava u Strazburu preuzetu u odluci Ustavnog suda BiH AP-5/05 od 14.03.2006. godine stav 29. Postoji kršenje prava na pravično suđenje kada se osuđujuća presuda zasniva na dokazima koji, ni neposredno ni posredno, sa sigurnošću ne ukazuju da je apelant počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret i kada sud ne daje logično i uvjerljivo obrazloženje za svoj zaključak o apelantovoj krivici, već se njegova ocjena dokaza doima proizvoljnom. (Odluka o meritumu broj AP 5/05 od 14. marta 2006. godine, stav 39, objavljena u „Službenom glasniku Bosne i Hercegovine” broj 49/06.). Prihvaćanje dokaza i iskaza svjedoka prilikom kojeg ispitivanja u istrazi odbrana nije imala mogućnost prisustvovati, također ulazi u sferu povrede prava iz člana 6. EKLJP. (vidjeti odluku Europskog suda Papadakis protiv bivše Jugoslovenske republike Makedonije stavak 89.) , sa posebnim osvrtom na činjenicu, da u spisu nema dokaza koji potkrepljuju navode svjedoka iz istrage i koji svjedoci takve iskaze nisu dali pred prvostepenim sudom. Sud ne smije imati predubjeđenje o krivnji optuženika (Peša protiv Hrvatske) jer je takva zabrana povezana sa presumpcijom nevinosti ali i sa načelom in dubio pro reo, koja načela su integrisana u članu 3. ZKP FBiH i utemeljena na članu 6. stavak 2. EKLJP. Dodatno, a kao argument svih iznesenih navoda, ukazujemo i na relevantnu sudsku praksu u predmetima Suda BiH tužilac protiv Stupar Miloša i tužilac protiv Vuković Ranko i Rajko, komentar zakona o krivičnom postupku Vijeća/savjeta Europe, sarajevo, Srajevo, 2005., str.50., Praksu Eurospkog suda za ljudska prava u Strazburu preuzetu u odluci Ustavnog suda BiH AP-5/05 od 14.03.2006. godine stav 29. iz koje izdvajaju: Zbog svega navedenog, primijenjujući načelo in dubio pro reo, ovaj sud, je dužan zaključiti da u spisu nema pouzdanih dokaza da je optuženi učinio krivično djelo za koje je optužen, pa je na osnovu člana 299. tačka c) ZKP F BiH, dužan i donijeti odluku kojom se optuženi S. E. oslobađa od optužbe.

Sud je na održanom usmenom, javnom, glavnom pretresu u dokaznom postupku preuzeo iskaze ranije saslušanih svjedoka J. B., Č. A., K. S., K. T., S. M., D. E., H. A., iskaz optuženog koji je saslušan u svojstvu svjedoka , te je sud izvršio uvid i čitanje u materijalne dokaze Zapisnik o saslušanju svjedoka K.S. PU Tuzla, OKP dana 19.02.2021 godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka J. B. PU Tuzla, OKP od 01.03.2021 godine, Zapisnik PU Tuzla, Odjeljenje krim.policije, br.08-06/7-1-03.3-1141/21 od 19.02.2021 god., o saslušanju svjedoka Č. A., Zapisnik PU Tuzla, Odjeljenje krim.policije, br.08-06/7-1-03.3-1141/21 od 02.04.2021.god., o saslušanju svjedoka Č. A., Zapisnik PU Tuzla, Odjeljenje krim.policije, br.08-06/7-1-03.3-1141/21 od 19.02.2021.god., o saslušanju svjedoka K. T., Zapisnik o uviđaju PU Tuzla, Odjeljenje krim. policije, br.08-06/7-1-03.3-1141/21 od 12.02.2020.godine, Službena zabilješka PU Tuzla, PS Zapad, br.08-06/7-3-418/21 od 13.02.2021.god., na okolnosti obezbjeđenja lica mjesta, Fotodokumentaciju MUP TK Tuzla, br.08-06/7-1-03.3-1141/21 od 12.02.2021.god., Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog S. E. izdatu od PU Tuzla, Odjeljenje krim. policije, br.08-06/7-1-03.7-3-5-2684/21 od 04.03.2021.god. i Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog S. E., sastavljen dana 27.02.2021.god., od strane PU Tuzla, Odjeljenje kriminalističke policije.

Nakon savjesne ocjene svakog dokaza pojedinačno i u vezi s ostalim dokazima, cijeneći provedene dokaze na osnovu slobodne ocjene, sud je donio odluku kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

Iz iskaza svjedoka Č. A., proizilazi da izjava koju je dao na Zapisniku o njegovom saslušanju kao svjedoka sačinjenog kod MUP TK, dana 19.02.2021 koja glasi: "Dana, 12.02.2021.godine bio sam u društvu sa K. T., te sam negdje oko 16,30 sati došao do njegovog stana tj. stana njegove majke S., koja me je primila da stanujem kod njih, jer nemam novca za kiriju. Stali smo ispred ulaznih vrata u kući, kada je sa vozilom Peugeot, mislim da je model 206, bijele boje, došao B., koji je i vozio navedeno auto, te su iz istog izašli on i E. i onda su krenuli prema ulaznim vratima, gdje sam ja stajao u kojem momentu je T. pobjegao, jer se boji njega i onda me je E. natjerao da otključam vrata što sam ja i uradio i onda me je počeo trgati, odjeću i stvari i onda me je ugurao u kupatilo, gdje je uzeo manje ogledalo i udario me po glavi i onda je izvalio vodokotlić iz zida i udario me u glavu, te me zatim udario nekoliko puta bokserom i nogom, a onda je uzeo pastu za zube i istisnuo mi je u oči, što je peklo, a inače sam u ranijem periodu imao i operaciju očiju, te imam ugrađena sočiva", nije tačna izjava, da je tada bio pod dejstvom alkohola i narkotičkih sredstava. Dalje je izjavio da je on osoba koja konzumira alkohol i neke opojne droge, te da je tačno kako je prilikom oba saslušanja u policiji, bio pod uticajem alkohola i opojnih droga i da nije ni znao šta priča, a da ga policija nije testirala ni na alkohol, ni na opojne droge.

Iz iskaza svjedoka K. S., proizilazi da stanuje u ulici ... ili ..., poznaje Č. A., on je prijatelj njenog sina, a inače ga poznaje jer su iz istog kvarta. U vrijeme kada se desio događaj koji se dogodio na adresi na kojoj stanuje, bila je kod prijateljice i Č. A. je nazvao telefonom i rekao da je imao konflikt sa E. Kada je došla kući da vidi primjetila je da je u kupatilu, vodokotlić razbijen, ali nije vidjela ko je to uradio. A. joj je ispričao da su se posvađali i da ga je E. ošamario. A. je u periodu prije ovog događaja, stanovao kod nje u stanu. Tačna je izjava koju je dala na Zapisnik o njenom saslušanju kao svjedoka, sačinjenog kod PU Tuzla, OKP br. 08-06/7-1-03.3-1141/21 od 19.02.2021.godine, osim u dijelu da je ona pozvala policiju, jer nije pozvala policiju. Izjava koju je dala na zapisnik: "Nakon toga je do moje prijateljice došao Č., a onda ubrzo i moj sin T., te mi je Č. ispričao da ga je u kući napao E. i da ga je udario vodokotlićem, koji je odvalio u kupatilu i da mu je u oči istisnuo pastu za zube i onda sam s njima, otišla kod svoje kuće, gdje je urađen uviđaj", je tačna da joj to Č. ispričao, ali joj Č. nije rekao da ga je E. udario vodokotlićem il nečim drugim, da ne zna ko je odvalio taj vodokotlić kao i da nije ni imala ogledalo, a tada na Č. nije primijetila bilo kakve povrede.

Iz iskaza svjedoka K. T., proizilazi da poznaje Č. A. jer se sa istim družio jedno vrijeme, kao i J. B., jer su svi odrasli tu u M., tako da i njega zna, samo što je on imao nešto protiv njega, pa nisu bili baš u dobrim odnosima. Kako u tom periodu nije boravio tu nikako, ni on ni majka. A. je neko ko nema baš gdje, pa su mu ponekad dali ključ od kuće koja je vlasništvo njegove majke, ali većinom tu nema nikog. Taj dan su on i A. trebali da dođu tu da uzme neke stvari koje su mu bile potrebne, međutim vidio je tog B. J. i rekao A.: "ti ako hoćeš idi tamo, ja neću da ne bi došlo do nekog konflikta između mene i njega" dao mu je ključ i on je otišao tamo, a on ostao u njegovoj avliji. Niko nije bio s J. A. mu je rekao da je tu u blizini imao obračun s nekim.

Izjave koju je kao svjedok dao kod PU Tuzla, OKP br.08-06/7-1-03.3-1141/21 od 19.02.2021 godine koja glasi: "Dana 12.02.2021.godine, bio sam u društvu Č. A. koji trenutno sa nama živi u stanu moje majke S. i negdje oko 17,30 sati, ja i on smo krenuli u kuću, kako bi se on presvukao, a u kojoj nije bilo nikoga i tada se u ulici sa vozilom Peugeot pojavio E., zajedno u društvo sa J. B., koji je izašao iz auta i krenuo

prema našem stanu u vezi čega sam tada plašeći se njega pobjegao od kuće zbog toga što je prije nekih mjesec dana pretukao migrante koji su bili u našem stanu, dok je Č. ostao ispred kuće te dalje šta je bilo ja ne znam, ali nakon nekoliko sati, kada sam se vratio kući, saznao sam od Č. i majke S. da je tada napao Č. i da ga je vodokotlićem udario u glavu i istisnuo mu pastu za zube u oči“, ne može se sjetiti, zna samo kako mu je A. ispričao, vidio je samo B., a E. nije vidio. Njemu je Č. rekao da je imao problem i da ga je tada napao J. B., u toj kući on i majka nisu živjeli, da ta kuća i tada nije baš bila uslovna za normalno življenje, kupatilo u toj kući je i ranije bilo devastirano. Nije vidio E. na mjestu događaja.

Iz iskaza svjedoka J. B. proizilazi da su bili pored vozila, on i S. E. Vozilo je marke Pežo, vlasništvo njegovog oca. Došli su s tim vozilom, nikoga nisu sreli. Sjeli u auto i produžili dalje. Vezano za izjavu koju je dao na Zapisnik o njegovom saslušanju kao svjedoka kod PU Tuzla, OKP od 01.03.2021.godine: „Prilikom prolaska kroz jednosmjernu ulicu, koja se nalazi kod bivšeg „Partizana“ a gdje je u blizini E. kuća, E. mi je rekao da zaustavim auto, jer je vidio nekog momka, za kojeg mi je rekao da treba nešto da ga pita tj. spomenuo mu je S. i neke pare koje joj je on dao za slušni aparat u vezi čega sam ja stao, on je izašao iz vozila i krenuo polako prema toj kući, te je pozvao i mene da ako hoću izađem u vezi čega sam ja polako iza njega krenuo do te kuće, ispred kojih vrata je stajao momak kojeg znam iz viđenja i mislim da mu je nadimak Č., a u kom momentu je prilikom našeg dolaska do kuće od iste otišao momak koji ne znam kako se zove, ali mislim da je S. sin, koju isto površno poznajem, jer sam ja rođen u M.“..... „Nakon nekoliko dana E. me pozvao telefonom i rekao da će me trebati policija u vezi čega sam rekao da ću se javiti kada dođem kući, a bio sam na terenu na poslu,“ izjavio je da su se zaustavili, nije nikog vidio. Tačno je da su stali, ali je tačno i da on nije nikog drugog te prilike vidio. Tu izjavu nije da pod kakvom prinudom, ali izjavu prije potpisivanja nije pročitao. On ili E. nisu ni u jednom momentu ušli u pomenutu zgradu, da nije moguće parkirati auto u toj jednosmjernoj ulici ispred kuće K. S. na putu te se do S. kuće ne može doći sa autom.

Iz iskaza svjedoka D. E., proizilazi, da je u periodu februar-mart 2021.god., radio na poslovima istražitelja OKP Tuzla, obavljajući navedene poslove postupao je u predmetu po prijavi oštećenog Č. A., a povodom događaja koji se dogodio dana 12.02.2021.god., u T., u ... Uzimao je izjavu od Č. A. u svojstvu svjedoka-oštećenog. Prilikom uzimanja njegove izjave isti je upozoren u skladu sa zakonom za posljedice davanje lažnog iskaza, dužnost potpisivanja zapisnika, te da ovaj svjedok prilikom davanja izjave nije imao primjedbi na zapisnik. Kako misli da je od Č. A. uzimao dva puta izjavu na zapisnik povodom navedenog događaja, ali da je više puta razgovarao o tome sa Č. i da je o tome sačinio službenu zabilješku. Na zapisnicima o saslušanju svjedoka Č. A. od 19.02.2021.god. i 02.04.2021.god., nalaze njegovi potpisi kao policijskog službenika. Č. A. prilikom davanja ovih izjava u dva navrata u PU Tuzla, nije u bilo kojem trenutku, bilo kojeg dana davanja izjave, odavao sumnju da je pod uticajem alkohola ili opijata ili da iz nekih drugih razloga bolesti, ne može dati izjavu, da nije imao primjedbi na izjave koju mu je dao i misli da su mu iste pročitane, prije nego je potpisao zapisnike. Postupajući u postupku uzimanja izjave od ovog svjedoka, nije primijetio da je ovaj svjedok bio pod uticajem alkohola, opijata ili na bilo koji drugi način spriječen da da svoje izjave. Svjedok je bio upoznat o kojem se događaju radi, da nije imao nikakvih primjedbi. Svjedoku Č.A. na zapisniku je prezentovao okolnosti povodom kojeg događaja se saslušava. Da oni to svjedoku prezentuju na početku saslušanja, to je praksa koju primjenjuju kako zna za sebe, da to tu ne piše na koje okolnosti se saslušava, ali piše u njegovoj izjavi. Svjedok Č. A. pozivan je da se sasluša na okolnosti kao svjedok-oštećeni, te da Č. A. prije uzimanja iskaza nije pitao da li je konzumirao alkohol i da li je pod uticajem bilo kakvih opojnih droga, jer nije

odavao znakove, jer ne bi ga takvog primio u službene prostorije. Nije završio i ne posjeduje bilo kakvu stručnu spremu iz oblasti medicine. Povodom istog događaja postupao je kao službena osoba te uzimao izjavu od svjedoka K. T. Svjedok je prilikom davanja izjave upozoren na svoja prava, da je to njihova obaveza i formalnost i nije imao primjedbe, ispričao je ono što je se desilo i što je vidio, na prezentovanom zapisniku o saslušanju svjedoka PU Tuzla od 19.02.2021.god, nalazi njegov potpis. Kao službena osoba dužan je saopštiti svjedoku na koje okolnosti će svjedoka saslušati i to navesti na zapisniku, svjedok je dužan potpisati svaku stranicu zapisnika o saslušanju u skladu sa zakonom, te da je dužan na zapisniku konstatovati datum saslušanja, te vrijeme početka i završetka saslušanja.

Iz iskaza svjedoka S. M. proizilazi da je u periodu februar-mart 2021 godine, bila zaposlena na poslovima istražitelja u kriminalističkoj policiji, na uviđajnim radnjama. Zajedno sa kolegama u svojoj smjeni, kao ovlaštena službena osoba postupala u predmetu po prijavi oštećenog Č. A., a povodom događaja koji se dogodio dana 12.02.2021 godine, u T., u ul. ... Bila je zapisničar na uzimanju izjava, a kolega D. E. je ovlašteno službeno lice koje je uzimalo izjavu. Uzimala je izjavu od svjedoka J. B., te koliko se sjeća svjedoku su predočene sve zakonske odredbe koje su navedene u zapisniku o saslušanju svjedoka, usmeno su pročitane i nije imao nikakvih primjedbi na zapisnik. Zajedno sa kolegama je bila prisutna i sigurna je da se radilo o uzimanju izjave od J. B.

Iz iskaza svjedoka H. A., proizilazi da je u period februar-mart 2021. godine, bio zaposlen kao mlađi inspektor, istražitelj u odjeljenju OKP PU Tuzla. Kako je obavljajući navedene poslove postupao u predmetu po prijavi oštećenog Č. A., a povodom događaja koji se dogodio dana 12.02.2021 godine, u T., u ul. ..., kao zapisničar, a predmet je vodio D. E. Izjavu od Č. A. su uzimali u svojstvu svjedoka oštećenog. Izjava od Č. A. uzimana je dva puta. Postupajući u postupku uzimanja izjave od ovog svjedoka, kao zapisničar, nije primijetio da je svjedok bio pod uticajem alkohola, opijata ili na bilo koji drugi način spriječen da da svoje izjave. Svjedok je bio upoznat o kojem se događaju radi, nije imao nikakvih primjedbi. Svjedoku Č. A. na zapisniku su prezentovali okolnosti povodom kojeg događaja se saslušava, koje se prezentuju svjedoku na početku saslušanja. Povodom događaja od 12.02.2021.god., a koji se desio u ul. ..., u unutrašnjosti stana vlasništvo K. S., postupao je kao službena osoba. Koliko se sjeća postupajući po navedenom događaju, bio je zapisničar pri uzimanju izjave od svjedoka K. T. Svjedok je tada prilikom davanja izjave, bio propisno upozoren, te da nije imao prigovora, koliko se sjeća. Na zapisnik o saslušanju svjedoka PU Tuzla od 19.02.2021.god., nalazi se njegov potpis. Dužni su saopštiti svjedoku na koje okolnosti će ga saslušati i to navesti na zapisniku, da je svjedok dužan potpisati svaku stranicu zapisnika o saslušanju u skladu sa zakonom, da je dužan na zapisniku konstatovati datum saslušanja, te vrijeme početka i završetka saslušanja.

Iz iskaza S. E., proizilazi, da je bio sa drugom B. J. u gradu, popili su kafu, poslije toga dok su se vraćali kući, pošto je kuća K. S., treća po redu od njegove kuće, ugledao je, rekao B. J. da zaustavi vozilo, da je pita za novac koji joj je posudio za slušni aparat. Prilikom prilaska kući, T. K. je otrčao, došao zatim do vrata, S. nije ni bilo u kući, to je sve što se desilo taj dan i što ima da izjavi. U policiji je saslušavan povodom ovog događaja, na zapisniku o ispitivanju osumnjičenog S. E., sastavljenom dana 27.02.2021.god. od strane PU Tuzla, Odjeljenje kriminalističke policije, njegovi potpisi, kada je policijskim službenicima identično izjavio ono što je izjavio i pred ovim sudom, te da ostaje u cjelosti kod iskaza kojeg je dao u istrazi.

Iz Službene zabilješke PU Tuzla, PS Zapad, br.08-06/7-3-418/21 od 13.02.2021 god., proizilazi da je ista sačinjena istog dana u službenim prostorijama PS 'Zapad' na okolnosti obezbjeđenja lica mjesta KD "Nasilničko ponašanje", dana 12.02.2021.god., u 18,05 sati, putem telefona DS ove PS obratila, K. S., nastanjena u T. u ulici ... i prijavila komšiju S. E. što je istog dana oko 16,45 sati ušao u njenu kuću, lociranu na navedenoj adresi, koja nije bila zaključana u kojoj se ona nalazila u društvu sa Č. A., nakon čega je Č. bez ikakvog razloga i povoda ugurao u kupatilo, istisnuo mu iz tube pastu za zube u oči, te odvalio vodokotlić i vodokotlićem ga više puta udario u predjelu glave nanijevši mu vidne povrede, kojom prilikom je u kupatilu razbio jedno ogledalo, nakon čega je izašao iz kuće i udaljio se u nepoznatom pravcu, izlaskom na lice mjesta od strane službenika ove PS potvrđeni su navodi prijave koji su obezbjedili lice mjesta do dolaska uviđajne ekipe OKP PU Tuzla. Zabilješka je sačinjena znanja radi i daljeg korištenja od strane službenika OKP PU Tuzla D. E. Iz službene zabilješke proizilazi da su istu sačinili policijski službenici H. M.1 i H. M.2

Iz Zapisnik o uviđaju PU Tuzla, Odjeljenje krim.policije, br.08-06/7-1-03.3-1141/21 od 12.02.2020.god., proizilazi kako je isti sačinjen istog dana u ul. ..., na licu mjesta prijavljenog krivičnog djela „Nasilničko ponašanje.“, izvršenog od strane S.E., nad Č. A. U opisu prijave navedeno je kako je dana 12.02.2021.god., u 19,05 sati, dežurni službenik PS „Zapad“ obavijestio dežurnog službenika OKP PU Tuzla da im se istog dana u 18,05 sati putem telefona obratila K. S., nastanjena u ul. ... i tom prilikom prijavila svog komšiju S. E., što je istog dana oko 16,45 sati ušao u njenu nezaključanu kuću na navedenoj adresi u kojoj se nalazila ona u društvu sa Č. A., te je istog bez ikakvog povoda i razloga S. uvukao u kupatilo, te mu istisnuo pastu za zube u oči, odvalio vodokotlić, a zatim ga vodokotlićem više puta udario u glavu, usljed čega je Č. zadobio vidne povrede u predjelu glave, te je pri tome E. razbio i ogledalo u kupatilu nakon čega se udaljio iz kuće u nepoznatom pravcu. Sa uviđajem je započeto dana 12.02.2021.god., u 19,30 sati, vrijeme noć, vedro, bez padavina. Pored službenih lica policije bili su prisutni Č. A., kao svjedok, K. S., kao svjedok i vlasnik stana, da je lice mjesta obezbijeđeno od strane policijskog službenika PS Zapad: H. M.1, te da su svjedoci događaja, odnosno lica koja bi mogla imati saznanja u vezi navedenog događaja K. T. iz T. i J. B. iz B. Lice mjesta je u T., u ul...., u stanu vlasništvo K.S., koji se nalazi u prizemlju kuće, koja je kao nasljedstvo ostala. Dakle kuća u čijem sklopu se nalazi predmetni stan se nalazi u blizini fabrike obuće d.o.o. "Kogat" Tuzla, a stan se nalazi u prizemlju kuće ispred koje se nalazi trošna drvena šupa, dok se sa lijeve strane od ulaznih vrata u stan, nalaze još jedna ulazna vrata u neki drugi stan. Ispred ulaznih vrata sa desne strane se nalaze nagomilani razni predmeti i stvari. Ulazna vrata su okrenuta prema objektu navedene firme i ista su zatečena otvorena. Po ulasku u stan, ulazi se u hodnik, odakle se dalje lijevo nalazi kupatilo, a pravo se ulazi u dnevnu sobu, iz koje dalje se ulazi u još jednu prostoriju, gdje je u svim prostorijama sveukupno stanje zatečeno kao neuredno. Kao mjesto događaja izvršenja krivičnog djela, oštećeni Č. je naveo da se isto dogodilo u kupatilu, u kojem je zatečen vodokotlić bijele boje prislonjen uz ivicu kade, dok se pozicijom broj 4, označilo i fotografisalo mjesto na zidu kupatila koje je predviđeno za isti, a takođe je fotografisan i Č. A. i povreda na licu ispod oka, za koju isti kaže da je nastala prilikom udaraca koje je zadobio od E. Na licu mjesta fotografisano je zatečeno stanje u kupatilu, kao navedeno mjesto izvršenja krivičnog djela. Sva dokumentacija sačinjena prilikom ovog uviđaja čini sastavni dio ovog zapisnika.

Iz Fotodokumentacije MUP TK Tuzla, br.08-06/7-1-03.3-1141/2 od 12.02.2021.god., proizilazi da je ista sačinjena dana 12.02.2021.god., u T. u ul. ..., prilikom uviđaja na licu mjesta koji su izvršili službenici OKP PU Tuzla, kojom prilikom je lice mjesta fotografisano kako slijedi: F01-13 prikazuju kuću vlasništvo K. S., zatečeno stanje u

kući, kao i wc-u kojem je odvaljen vodokotlić označeno sa pozicijom br.„4“, F14-15 prikazuju tjelesne povrede na glavi Č. A. Zaključno sa fotografijom redni br.15, kao i da je istu sačinio službenik PU Tuzla S. D. Na fotografijama 9,10,11 i 12.prikazano je ogledalo položeno na podu kupatila.

Iz izvod iz kaznene evidencije MUP TK, PU Tuzla, OKP od 12.05.2022.godine na ime S. E. proizilazi da je isti do sada osuđivan više puta.

Nakon analize izvedenih dokaza, pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, sud nalazi da je krivica optuženog u potpunosti dokazana.

Naime, svjedok Č. A. je na glavnom pretresu izjavio da se ne sjeća kritičnog događaja i da ne zna šta se desilo, dok je prilikom saslušanja tokom istrage dana 19.02.2021. godine, nakon sedam dana od kritičnog događaja detaljno opisao kritični događaj i naveo „dana 12.02.2021.godine bio sam u društvu sa K. T., te sam negdje oko 16,30 sati došao do njegovog stana tj. stana njegove majke S., koja me je primila da stanujem kod njih, jer nemam novca za kiriju. Stali smo ispred ulaznih vrata u kući, kada je sa vozilom Peugeot, mislim da je model 206, bijele boje, došao B., koji je i vozio navedeno auto, te su iz istog izašli on i E.i onda su krenuli prema ulaznim vratima, gdje sam ja stojao u kojem momentu je T. pobjegao, jer se boji njega i onda me je E. natjerao da otključam vrata što sam ja i uradio i onda mi je počeo trgati, odjeću i stvari i onda me je ugurao u kupatilo, gdje je uzeo manje ogledalo i udario me po glavi i onda je izvalio vodokotlić iz zida i udario me u glavu, te me zatim udario nekoliko puta bokserom i nogom, a onda je uzeo pastu za zube i istisnuo mi je u oči, što je peklo, a inače sam u ranijem periodu imao i operaciju očiju, te imam ugrađena sočiva.“ Svjedok Č. A. je pred sudom izjavio da ova izjava nije tačna i da je istu dao pod uticajem alkohola i narkotičkih sredstava, međutim iz iskaza svjedoka D. E., ovlaštenog službenog lica koji je saslušan na okolnosti uzimanja izjave od Č.A., isti je izjavio da je povodom kritičnog događaja od Č. A. dva puta uzimao iskaze i to dana 19.02.2021. godine i 02.04.2021. godine, da isti nije bio pod uticajem alkohola niti opijata, da je isti prethodno upozoren u skladu sa zakonom za posljedice davanja lažnog iskaza i da isti nije imao primjedbi na zapisnik o njegovom saslušanju. Iskazi Č. A. dati tokom istrage nisu u suprotnosti ni sa materijalnim dokazima u predmetu zapisnikom o uviđaju PU Tuzla, Odjeljenje kriminalističke policije broj: 08-06/7-1-03.3-1141/21 od 12.02.2020.godine, koji je sačinjen na licu mjesta povodom kritičnog događaja i na kojem zapisniku je konstatovano da se uviđaj vrši u T., u ulici ..., u stanu vlasništvo K. S. i da na mjestu događaja odnosno u kupatilu je zatečen vodokotlić bijele boje prislonjen uz ivicu kade, dok se pozicijom broj 4, označeno i fotografisano mjesto na zidu kupatila koje je predviđeno za isti, a također je konstatovano na zapisniku da je uviđaju prisutan Č. A., na kojem su bile evidentne povrede na licu ispod oka, da se kritični događaj dogodio u 16,30 sati, a iz fotodokumentacije MUP TK PU Tuzla broj: 08-06/7-1-03.3-1141/2 od 12.02.2021.godine, koja je sačinjena prilikom obavljanja uviđaja na licu mjesta proizilazi zatečeno stanje u wc-u, te je vidljivo na fotografijama da je odvaljen vodokotlić i da Č. A. ima povrede u predjelu glave, a na fotografijama 9,10,11 i 12. prikazano je ogledalo na podu kupatila.

Svjedokinja K. S. je tokom istrage dana 19.02.2021. godine ovlaštenim službenim licima u iskazu navela da joj je Č. A. ispričao da je u njenoj kući napadnut od strane S. E. i da ga je udario vodokotlićem kojeg je odvalio u kupatilu i da mu je u oči istisnuo pastu za zube i da je ona događaj prijavila policiji, dok je na glavnom pretresu navela u vezi kritičnog događaja da joj je samo Č. A. telefonom rekao da je ima konflikt sa S. E., koji ga je ošamario, ali da nije bila prisutna događaju i da ne zna ko je događaj prijavio policiji, da ne zna ko je odvalio taj vodokotlić kao i da nije ni imala ogledalo, a tada na

Č. i nije primijetila bilo kakve povrede, a što je suprotno materijalnom dokazu zapisniku o uviđaju PU Tuzla od 12.02.2021. godine koji je sačinjen od strane ovlaštenog službenog lica D. E., koji je saslušan na glavnom pretresu, a na kojem je konstatovano da je kritični događaj prijavila upravo K. S., a iz fotodokumentacije MUP TK PU Tuzla broj: 08-06/7-1-03.3-1141/2 od 12.02.2021. godine, koja je sačinjena prilikom obavljanja uviđaja na licu mjesta vidljivo je na fotografijama da je odvaljen vodokotlić i da Č. A. ima povrede u predjelu glave, a na fotografijama 9., 10., 11. i 12. prikazano je ogledalo na podu kupatila. Optuženi S. E. ne spori u svom iskazu da je predmetnog dana bio sa drugom B. J. u gradu, nakon čega je otišao do kuće K. S., da je pita za novac koji joj je posudio za slušni aparat. Prilikom prilaska kući, T. K. je otrčao, a S. nije ni bilo u kući, pri čemu nije ispričao niti opisao nasilničko ponašanje prema Č. A., niti da je bio prisutan Č. A., a koje nasilje prema Č. A. od strane optuženog su opisali i u svom iskazu potvrdili svjedoci tokom saslušanja u istrazi i to Č. A. i K. S., a optuženi to nije opisivao i spominjao s cijem pomoći sebi i zaštite od krivičnog gonjenja. Svjedok J. B. koji je saslušan u istrazi i koji iskaz je sud prihvatio kao tačan jer je saglasan sa iskazima svjedoka Č. A. i K. S., pa dijelom i sa iskazom optuženog, jer je izjavio da je predmetne večeri dok su se nalazili u autu i prilikom prolaska kroz jednosmjernu ulicu, koja se nalazi kod bivšeg „Partizana“ a gdje je u blizini E. kuća, E. mu je rekao da zaustavi auto, jer je vidio nekog momka, spomenuo mu je S. i neke pare koje joj je on dao za slušni aparat u vezi čega je on stao, E. je izašao iz vozila i krenuo polako prema toj kući, ispred kojih vrata je stojao momak kojeg zna iz viđenja i misli da mu je nadimak Č., a u kom momentu je prilikom njihovog dolaska do kuće od iste otišao momak za kojeg ne zna kako se zove, ali zna da je S. sin (a tokom postupka je utvrđeno da je K. T.), dok je na glavnom pretresu svjedok J. B. izjavio da je tačno da su predmetne prilike stali s vozilom, ali da nije nikog vidio, što dovodi u sumnju iskaz svjedoka sa glavnog pretresa jer je u suprotnosti i sa iskazom i samog optuženog koji je vidio T. K. koji je otrčao. Svjedok policijski službenik D. E. je u svom iskazu na glavnom pretresu potvrdio da je saslušao u istrazi svjedoka J. B. povodom prijave protiv E. S., izjavu je svjedok dao nakon što je poučen o obavezama u skladu sa zakonom i nije imao primjedbi na isti, a koje navode svjedoka D. E. je potvrdila kao tačne i svjedok S. M., policijski službenik.

Optuženi S. E. je iako svjestan da zlostavljanjem i nasiljem prema drugom, izazivanjem tuče i naročito drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava građanski mir drugome, što je i htio, bez ikakvog razloga i povoda A. uhvatio rukama te ga, trgajući mu pri tome odjeću ugurao u kupatilo, a zatim uzeo ogledalo na zidu kojim ga je udario po glavi, nakon čega je iz zida izvalio vodokotlić te istim više puta A. udario u glavu, a nakon toga nastavljajući ga udarati i rukama i nogama po cijelom tijelu, da bi mu potom istisnuo pastu za zube u oči, nakon čega je izašao iz stana i udaljio se u nepoznatom pravcu, pa odbrana neosnovano potencira da cijeneći takvu količinu nasilja i udaraca, da je nelogično da je optuženi samo povrijedio građanski mir oštećenog i da nije uspio prouzrokovati povrede barem u vidu LTP, jer je tokom ovog postupka utvrđeno da je Č. A. ugrozio njegov građanski mir, trganjem odjeće, guranjem u kupatilo, udarcima po glavi sa ogledalom i vodokotlićem i istiskanjem paste za zube u oči, a što je sud cijenio kao tačno iz iskaza oštećenog Č. A. i K. S., iskazima iz istrage te zatečenog stanja tokom obavljene radnje uviđaja i sačinjene fotodokumentacije. Naime, Zapisnik o uviđaju PU Tuzla, Odjeljenje kriminalističke policije broj: 08-06/7-1-03.3-1141/21 od 12.02.2020. godine, sačinjen je na licu mjesta povodom kritičnog događaja i na kojem zapisniku je konstatovano da se uviđaj vrši u T., u ulici ..., u stanu vlasništvo K. S. i da na mjestu događaja odnosno u kupatilu je zatečen vodokotlić bijele boje prislonjen uz ivicu kade, dok je pozicijom broj 4, označeno i fotografisano mjesto na zidu kupatila koje je predviđeno za isti, a također je konstatovano na zapisniku da je uviđaju prisutan Č. A., na kojem su bile evidentne povrede na licu ispod oka, da se kritični događaj dogodio u 16,30 sati, a iz fotodokumentacije MUP TK PU Tuzla broj: 08-06/7-

1-03.3-1141/2 od 12.02.2021.godine, koja je sačinjena prilikom obavljanja uviđaja na licu mjesta proizilazi zatečeno stanje u wc-u, te je vidljivo na fotografijama da je odvaljen vodokotlić i da Č. A. ima povrede u predjelu glave, a na fotografijama 9,10,11 i 12. prikazano je ogledalo elipsastog oblika na podu kupatila.

Branilac ističe da nikad nije bio čudniji zapisnik o uviđaju PU Tuzla broj 08-06/7-1-03.3-1141/21 DE od 12.02.2020. godine, a koji je sastavljen 2021. godine, a u kojem se umjesto konstatovanja i utvrđenja zatečenih činjenica i stanja na licu mjesta, te označavanjem pozicija i opisivanjem predmeta zatečenih na licu mjesta i označenih pozicija pa tek onda fotografisanjem, a koje fotografisanje čini samo propratnu radnju uviđaju, u ovom zapisniku o uviđaju nije konstatovano ništa što je policijski službenik zapazio svojim neposrednim opažanjem, iz koje činjenice proizilazi da je ovaj zapisnik o uviđaju sačinjen suprotno odredbi člana 106. ZKP FBiH temeljem kojeg propusta nije moguće cijeliti ni bilo kakvu fotodokumentaciju ukoliko u zapisniku o uviđaju nije opisano šta je to fotografisano i kojom pozicijom označeno, tako da bi bilo kakvo utvrđenje suda izvan zapisnika o uviđaju, a temeljem fotodokumentacije izašlo iz okvira samog zapisnika o uviđaju lica mjesta jer je fotografija propratni dokaz zapisnika o uviđaju u kojem nisu evidentirane nikakve povrede koje su neposredno zapažene od strane policijskih službenika. Branilac ističe da ono što posebno izlazi iz svih okvira zakonskog postupanja, oglada se u činjenici da predmetni zapisnik o uviđaju konstatuje da fotografiše Č. A. i navodno „neke povrede na licu ispod oka“, za koju isti kaže da je nastala prilikom udarca, međutim, ta povreda nije vještačena niti je Č. A. označen kao predmet uviđaja, dok bilo kakve izjave svjedoka/oštećenog te opisivanje načina izvršenja krivičnog djela na zapisniku o uviđaju temeljem iskaza svjedoka koji svoje navode iznose na zapisniku o uviđaju iako prethodno nije poučen o svojim pravima i obavezama iz člana 95. do 105. ZKP FBiH, čine nezakonitim dio zapisnika o uviđaju na kojim navodima sud ne može temeljiti svoju odluku u smislu člana 11. stavak 2. ZKP FBiH, što je već odavno stav Vrhovnog suda FBiH koji je u nizu odluka Kantonalnog suda primijenjen na istim slučajevima. (vidjeti odluku Vrhovnog suda FBiH broj: 07 0 K 005471 11 KŽ od 15.02.2012. godine, koji stav je važeći).

Po ocjeni suda Zapisnik o uviđaju je sačinjen shodno članu 106. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine jer je rezultat neposrednog opažanja službenika policije koji su vršili uviđaj kada su na istom konstatovali da je izvršen u ulici ... na licu mjesta prijavljenog krivičnog djela „Nasilničko ponašanje“, izvršenog od strane S. E., nad Č. A., a po prijavi da je dana 12.02.2021.god., u 19,05 sati, dežurni službenik PS „Zapad“ obavijestio dežurnog službenika OKP PU Tuzla da im se istog dana u 18,05 sati putem telefona obratila K. S., nastanjena u ul. ... i tom prilikom prijavila svog komšiju S. E. Opisano je lice mjesta to jeste da se nalazi u T., u ulici ..., u stanu vlasništvo K. S., koji se nalazi u prizemlju kuće, koja je kao nasljedstvo ostala. Dakle kuća u čijem sklopu se nalazi predmetni stan se nalazi u blizini fabrike obuće d.o.o. "Kogat" Tuzla, a stan se nalazi u prizemlju kuće ispred koje se nalazi trošna drvena šupa, dok se sa lijeve strane od ulaznih vrata u stan, nalaze još jedna ulazna vrata u neki drugi stan. Ispred ulaznih vrata sa desne strane se nalaze nagomilani razni predmeti i stvari. Ulazna vrata su okrenuta prema objektu navedene firme i ista su zatečena otvorena. Po ulasku u stan, ulazi se u hodnik, odakle se dalje lijevo nalazi kupatilo, a pravo se ulazi u dnevnu sobu, iz koje dalje se ulazi u još jednu prostoriju, gdje je u svim prostorijama sveukupno stanje zatečeno kao neuredno. U kupatilu je zatečen vodokotlić bijele boje prislonjen uz ivicu kade, dok se pozicijom broj 4, označilo i fotografisalo mjesto na zidu kupatila koje je predviđeno za isti, a takođe je fotografisan i Č.A. i povreda na licu ispod oka. Na licu mjesta fotografisano je zatečeno stanje u kupatilu, kao navedeno mjesto izvršenja krivičnog djela. Sva dokumentacija

sačinjena prilikom ovog uviđaja čini sastavni dio ovog zapisnika i to Fotodokumentacija MUP TK Tuzla, br.08-06/7-1-03.3-1141/2 od 12.02.2021.god., koja je sačinjena dana 12.02.2021.god., u T. u ul. ..., prilikom uviđaja na licu mjesta koji su izvršili službenici OKP PU Tuzla, kojom prilikom je lice mjesta fotografisano kako slijedi: F01-13 prikazuju kuću vlasništvo K. S., zatečeno stanje u kući, kao i wc-u kojem je odvaljen vodokotlić označeno sa pozicijom br.,4", F14-15 prikazuju tjelesne povrede na glavi Č. A. Zaključno sa fotografijom redni broj 15, kao i da je istu sačinio službenik PU Tuzla S. D. Na fotografijama 9,10,11 i 12.prikazano je ogledalo na podu kupatila.

Branilac je prigovorio načinu suočenja svjedoka policijskih službenika S. M. i D. E. sa svjedokom J. B., suočenje svjedoka D. E. i H. A. sa svjedokom K. T.jer su tokom suočenja istovremeno sva tri svjedoka bila u sudnici i svjedoci su saslušavani u prisustvu drugih svjedoka (suprotno članu 99. stav 1. ZKP FBiH), ali je suprotno I članu 100. stav 9. ZKP FBiH.

Članom 99. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine propisano je da se svjedoci saslušavaju pojedinačno i u odsustvu drugih svjedoka. Prema članu 100. stav 9. istog zakona propisano je da se svjedoci ne mogu suočiti ako se njihovi iskazi ne slažu u pogledu važnih činjenica. Suočeni će se o svakoj okolnosti o kojoj se njihovi iskazi međusobno ne slažu ponaosob saslušati i njihov će se odgovor unijeti u zapisnik. Istodobno se mogu suočiti samo dva svjedoka. Iz zapisnika sa glavnog pretresa dana 12.04.2023. godine proizilazi da je najprije saslušan svjedok policijski službenik S. M., koja je nakon saslušanja izašla iz sudnice, nakon čega je saslušan svjedok policijski službenik D. E., izvršeno je suočenje svjedoka J. B. sa svjedokom M. S. i suočenje E. D. sa svjedokom J.B., pa branilac neosnovano ističe da je izvršeno suočenje tri svjedoka istovremeno i da su svjedoci istovremeno saslušavani kada iz zapisnika proizilazi da je najprije saslušana svjedok M. S. zatim svjedok D.E., nakon čega se pristupilo radnji suočenja pojedinačno sa svjedokom J. B.

Iz zapisnika sa glavnog pretresa dana 29.06.2023. godine proizilazi da je najprije saslušan svjedok D. E. koji je nakon saslušanja izašao iz sudnice, nakon čega je saslušan svjedok H. A., izvršeno je suočenje svjedoka T. K. sa svjedokom D. E. i suočenje H. A.sa svjedokom T.K., pa branilac neosnovano ističe da je izvršeno suočenje tri svjedoka istovremeno i da su svjedoci istovremeno saslušavani kada iz zapisnika proizilazi da je najprije saslušan svjedok policijski službenik D. E., zatim svjedok H. A., nakon čega se pristupilo radnji suočenja pojedinačno sa svjedokom T. K.

Branilac je istakao prigovor na zapisnik o saslušanju svjedoka K. T. od 19.02.2021. godine, iz razloga što na zapisniku nije navedeno na koje se okolnosti svjedok saslušava, a svjedoci policijski službenici su potvrdili da je to obaveza, na predmetnom zapisniku je naznačeno da je saslušanje započeto dana 19.02.2021. godine u 12,00 sati, a završeno dana 10.02.2021. godine, u 11,30 sati, dakle prije i samog događaja, također ističe da u skladu sa odredbom čl. 168. ZKP FBiH i svaka stranica nije potpisana od strane imenovanog svjedoka, a što u konačnici čini i dodatni prigovor vjerodostojnosti predmetnog zapisnika.

Neosnovani su prigovori branioca obzirom da je svjedok K. T. potpisao svaku stranicu Zapisnika od 19.02.2021. godine, koji se sastoji od tri stranice, a svjedok se potpisao na svakoj stranici i po više puta, svjedok se izjasnio na okolnosti događaja od dana

12.02.2021. godine dok je bio u društvu sa Č. A., a svjedoci policijski službenici D. E. i H. A. su u svojoj izjavi pred sudom potvrdili da su svjedoku saopštili okolnosti na koje će ga saslušati. U situaciji kada su policijski službenici koji su sačinili zapisnik dana 19.02.2021. godine potvrdili vjerodostojnost zapisnika, neosnovano odbrana prigovara da je njegova vjerodostojnost dovedena u sumnju samim tim što se ne poklapa datum završetka saslušanja svjedoka jer je naveden dan prije samog događaja, po ocjeni suda saslušanje je započeto dana 19.02.2021. godine u 12,00 sati, koji datum se poklapa sa datumom koji je naznačen u uvodu zapisnika, a navod da je završeno saslušanje dana 10.02.2021. godine u 11,30 sati, dakle prije i samog događaja, je po ocjeni suda očita omaška u kucanju zapisnika.

Branilac prigovara što na zapisniku o saslušanju svjedoka nije navedeno na koje se okolnosti svjedok saslušava, pa prigovara vjerodostojnosti zapisnika, što je sud cijenio neosnovanim jer su policijski službenici tokom saslušanja potvrdili da svjedoku te činjenice prezentuju na početku saslušanja, to je praksa koju primjenjuju kako su se izrazili „kako znaju za sebe“, iako na zapisniku ne piše na koje okolnosti se saslušava, ali piše u izjavi svjedoka. Svjedoke prije uzimanja iskaza nisu pitali da li su konzumirali alkohol i da li su pod uticajem bilo kakvih opojnih droga, obzirom da nisu odavali znakove, a da jesu ne bi ih kao takve primili u službene prostorije.

Branilac ističe da kakva je bila kvaliteta i zakonitost rada policijskih službenika prilikom provođenja istrage, dovoljno svjedoči i zapisnik o saslušanju osumnjičenog iz kojeg proizilazi da osumnjičenom prije saslušanja, a smislu člana 6. stav 1. ZKP FBiH uopšte nije obaviješten o djelu za koje se tereti i osnovama sumnje protiv njega u smislu člana 92. stavak 2. ZKP FBiH, a što dovoljnim ukazuje i na istinitost iskaza svjedoka koji su dali svoje iskaze i pod zakletvom, pred ovim sudom, jer kada su policijski službenici mogli saslušati osumnjičenog bez da su mu u smislu člana 6. stavak 1. u vezi sa članom 92. stavak 2. ZKP FBiH saopćili za koje se krivično djelo tereti i osnovama sumnje protiv njega kao temeljnu Ustavnu i zakonsku obavezu, onda nije ni čudo da su nezakonito postupali i sa svjedocima koji su o tome svjedočili pred ovim sudom i što je vidljivo i iz njihovih zapisnika.

Tačni su navodi branioca da iz zapisnika o saslušanju osumnjičenog u istrazi proizilazi da nije obaviješten o djelu za koje se tereti i osnovama sumnje protiv njega, a na način da je pismeno konstatovana takva obavijest na zapisnik, ali je to po ocjeni suda učinjeno usmeno na početku ispitivanja kada je osumnjičenom saopćeno za koje krivično djelo se tereti i osnovama sumnje protiv njega, što sud utvrđuje iz početka rečenice optuženog tokom davanja izjave „U vezi slučaja i prijave koja je podnesena protiv mene i krivičnog djela koje mi se stavlja na teret..“, a da je optuženi bio upoznat o djelu za koje se tereti proizilazi i iz njegove izjave povodom predmetnog događaja koju je dao kao svjedok tokom ovog postupka.

Pri odlučivanju o vrsti i visini krivične sankcije, sud je imao u vidu sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti predviđene članom 49. stav 1. i 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, koje utiču da kazna bude manja ili veća. Tako je cijenio stepen krivične odgovornosti optuženog, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, lične prilike kao i sve druge okolnosti koje se odnose na ličnost učinitelja.

U odnosu na optuženog sud je od olakšavajućih okolnosti cijenio činjenicu proteka vremena u odnosu na datum učinjenja predmetnog djela pa do momenta donošenja presude, proteklo je skoro pet godina, dok je od otežavajućih okolnosti cijenio činjenicu prethodne osuđivanosti. Optuženi je osuđivan ... Pored toga, osuđivan je i za

djela protiv imovine za koje djelo su mu izricane novčane kazne i za djelo protiv zdravlja ljudi za koje mu je izrečena kazna zatvora, zbog čega sud cijeni da je radi specijalne i generalne prevencija neophodno izricanje kazne zatvora i za predmetno krivično djelo, pri tome nalazeći da je izrečena kazna srazmjerna težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivnje optuženog, smatrajući da će se izrečenom kaznom zatvora u cjelosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana u članu 42. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a uvažavajući protek vremena od datuma učinjenja djela do datuma osude, skoro pet godina.

Na osnovu odredbe člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi je oslobođen obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka jer je slabog imovnog stanja i nezaposlen, a otac je jednog maloljetnog djeteta.

Zapisničar
Almira Terzić

Sudija
Asmira Bešić Čajić

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Tuzli, putem ovog suda u roku od 15 dana od dana prijema presude.